

i Aarenes Løb maatte foregaae i ovennævnte Henseender, saavel som de aarlige Kirkesyn foranstaltede ligeledes af Kirkeeerne indførte i Kirke-Protocollen; Tilsynet med, at denne Bestemmelse efterkommes, paahviler, hvad Kirkes Tiender og andre lignende Eiendomme angaaer, Stiftsøvrigheden og navnlig Biskoppen, men derimod i de andre ovennævnte Henseender det aarlige Syn.

§ 3.

Kirkesynet skal fornømtelig vaage over, at Gudstjenesten ikke lider ved Mangler i Kirkes Tilstand, eller i det Tilbehør, som til Gudstjenesten er nødvendigt; det bør varetage, at Kirkes Indre syldestjør Forbringen om Orden, Sømmelighed og saadan Bequemmelighed, som er fornøden til uforstyrret Andagt; og det har at paasee, at Mangler afhjælpes, der true Kirkes Bygning og dens øvrige Tilbehør med Forsald eller Tab i Værdi. Overensstemmende med denne almindelige Grundfætning afgjøres alle de enkelte Tilfælde, hvorom ei i denne Lov maatte være indeholdt udtrykkelige Bestemmelser. Afvigelser fra disse Bestemmelser kunne tilstedes af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, naar Kirkeeereren ikke har noget derimod at erindre.

De Forbedringer, der udover det nødvendige ere blevne en Kirke tildeel, bør ikke tilstedes affkaffede; og Kirkes Prydelser maae ikke borttages eller lades uden Vedligeholdelse, men skulle, naar de paa Grund af Elde enten forgaae eller et længere opfylde deres Formaal, erstattes af nye, med mindre Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet tillader, at det unblades. Naar en Kirkeeerer imidlertid anskaffer nogen ny Prydelse til Kirken, hvortil han ei er forpligtet, kan han frigjøre sig og de kommende Ciere for Forpligtelsen til, naar de ældes, at erstatte dem med nye ved herom at gjøre en Tilførsel til Kirkes Protocol, og den samme Rettighed har han med Hensyn til saadanne Prydelser, som han alt har anskaffet uden dertil at være forpligtet, naar Rigtigheden af hans Tilførsel til Protocolen attesteres af Synet.

Enhver Kirke skal, forsaavidt andre Hensyn tilstede det, vedligeholdes saavel indvendig som

udvendig paa den Maade, der stemmer overeens med dens oprindelige Stil; og forsaavidt dette tidligere ei har været Tilfældet, skal der, naar passende Anledning dertil maatte tilbyde sig, og det kan skee uden uforholdsmæssig Beføstning, arbeides hen til, at den føres tilbage til samme Stil.

Synet bør saavel i Almindelighed, som navnlig naar der er Tale om befoftelige Hovedforandringer ved Kirken, omhyggelig overveie, om de Omordninger, som det begjærer, ville lede til varig Forbedring, og om den Nytte, de ville stifte, staaer i et passende Forhold til Kirkes Indtægter og de Udgifter, de ville foranledige.

Det paasees, at Kirken holdes asfureret for dens virkelige Værdi. Godtgjør Kirkeeereren, at Kirkes Mure ei bestaae af tvende indvendig fylte Staller, men ere fuld Grundmuur, da kan han fra Asurancen undtage Kirkes Mure; ligesom han ogsaa i det Hele kan fritages for at asfurere Kirken, naar Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet anseer den Sikkerhed, som han paa anden Maade maatte kunne stille, for tilstrækkelig.

§ 4.

Ingen ny Kirke kan opføres uden efter en af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet approberet Tegning.

§ 5.

Enhver Kirke skal være saa rummelig, at der er Besømt Sted til Sognets Kirkegangere. Viser Erfaringen, at dette ei er Tilfældet, kan Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet paahyde Kirkes Udvidelse og bestemme, i hvilket Omfang Udvidelsen skal finde Sted. Nægtet Kirkeeereren at efterkomme Ministeriets Bestemmelse, afgjøres Spørgsmaalet ved Domstolene. Efterat Kirkes Udvidelse faaledes er bleven bestemt, fastsætter Synet paa hvad Maade Udvidelsen skal foretages, og iagttages i saa Henseende, at der ikke anbringes Stole for Mængden i Choret, og at der ei heller opføres vængrende Pulpiturer, med mindre Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet maatte bifalde, at der midlertidig paa saadan Maade tilveiebringes den fornødne Plads. Der som